

Халатур С.М.

кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів та
банківської справи Дніпропетровського державного
аграрно-економічного університету

Попов В.О. студент

Дніпропетровського державного аграрно-економічного університету
м. Дніпро, Україна

РОЗВИТОК ТВАРИННИЦТВА ЯК СКЛАДОВОЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Тваринництво є важливою галуззю сільського господарства, що дає більше половини його валової продукції. Значення цієї галузі визначається не тільки високою часткою її у виробництві валової продукції, але і великим впливом на економіку сільського господарства, на рівень забезпечення важливими продуктами харчування [1].

Економічне призначення тваринництва забезпечувати населення високоякісними, калорійними, дієтичними і вітамінізованими продуктами харчування, а промисловість- сировиною. Екологічне значення полягає в забезпеченні землеробства органічними добривами, внесення у ґрунт яких повертає в природу значну кількість органічної маси, сприяє підвищенню його родючості, вмісту гумусу, розвитку мікрофлори, інтенсифікації ґрунтоутворного процесу і кругообігу речовин в породі. Тому проблемам розвитку тваринництва, удосконаленню чистоти його ведення необхідно надавати особливо важливого значення. На жаль, протягом останнього періоду в Україні відбувається катастрофічне зменшення поголів'я продуктивної худоби і досить великий занепад тваринництва. Статистику зменшення поголів'я голів відображено в таблиці 1 [2].

Аналізуючи дані таблиці 1 можна дійти висновку що відбулось скорочення поголів'я великої рогатої худоби починаючи з 1985 р. Тоді його загальна чисельність становила 26,6 млн. гол., у 2015 р. тільки 3,8 млн.

Таблиця 1

Поголів'я сільськогосподарських тварин в Україні (млн. голів)

Роки	1985	2013	2014	2015
Велика рогата худоба	26638,0	4534	3884,0	3750,3
В т.ч корови	8851,4	2508,8	2262,7	2166,6
свині	20087,8	7922,2	7350,7	7079,0
вівці і кози	9222,0	1735,7	1371,7	1325,3

Поголів'я корів найбільшим було у 1985 р., коли воно становило 20,1 млн. гол., а в 2015 р. воно зменшилось до 2,2 млн. гол. У 1985 р. в господарствах України відгодовували 20,0 млн. гол. свиней, у 2015 р. - тільки 7,1 млн. гол. Зведено до мінімуму вівчарство. Якщо у 1985 р. поголів'я овець нараховувало 9,2 млн. гол., то у 2015 р. тільки 1,3 млн. гол.

Дана ситуація пов'язана з тим, що в ринкових умовах сільськогосподарським товаровиробникам не вигідно займатися такою фінансово та матеріаломісткою галуззю. Зміна економічних відносин між виробниками аграрної сфери та переробними підприємствами, недосконала система ціноутворення й збуту продукції тваринництва, невідповідні механізми постачання кормів і забезпечення ними та іншими необхідними ресурсами, відсутність цілеспрямованої державної підтримки призвели до того, що собівартість продукції цієї сфери почала значно перевищувала її реалізаційну ціну. Внаслідок чого колективні сільськогосподарські підприємства змушені були вдатися до значного скорочення чисельності поголів'я.

Також причиною зменшення продуктивності тваринництва є зміна структури виробництва кормів, скорочення виробництва. Зернофуражних і зернобобових культур та багаторічних трав, припинення роботи комбікормових заводів, скорочення комбікормів і мікробіологічних добавок. Велика незбалансованість кормів за перетравним протеїном та всіма елементами не дає можливості досягнення високої продуктивності тварин. Тільки тоді, коли на одну кормову одиницю припадає 135-145 г перетравного Протеїну, коли в раціоні кормів концентровані будуть займати не менше 45-50%, можна розраховувати на високу продуктивність тварин. Тому питанням розвитку комбікормової і мікробіологічної промисловості і стабільного нарощування виробництва концентрованих і мікробіологічних кормів необхідно надати першочергового значення. Селянські і особисті фермерські господарства не мають у своєму розпорядженні науково обґрунтованих норм і раціонів годівлі тварин. У минулому зооінженери ще старалися якось балансувати ті корми з тим, щоб забезпечити більш-менш збалансовану годівлю тварини. Тепер агрономи і зоотехніки практично не надають ніякої допомоги селянам. Перед відсутністю відповідної зооветеринарії скорочується вихід приплоду худоби і зростає її падіж.

Для вирішення цієї проблеми, яка склалась в Україні на даний момент Пропонуємо наступні шляхи їх вирішення:

1) створення і розвиток вертикально інтегрованих аграрних холдингів, які **б** організаційно пов'язували усі етапи бізнесу від вирощування зернових культур, виготовлення комбікормів, відгодівлі тварин, переробки м'яса і молока до їх реалізації через власні збутові мережі.

2) відродження плеїнної справи і розвиток селекційних програм, Сприяння створенню кооперативів у молочному скотарстві, посилення ветеринарно-санітарного контролю, розробка нових і сприяння дотриманню Існуючих стандартів, обов'язкове виконання вимог яких забезпечило б надходження на ринок дійсно якісної і конкурентоспроможної продукції.

3) призупинити занепад м'ясного скотарства та підвищити конкурентоспроможність його продукції можна за умови розробки і

виконання довгострокової національної програми відродження та стабілізації м'ясопродуктового підкомплексу.

Література:

1. Коваленко Н.Я. Економіка сільського господарства/ Коваленко Н.Я. - К : Аграрна наука, 2004. - С. 427.
2. Державний комітет статистики України. Офіційний сайт. [Електронний ресурс]: - Режим доступу: [Біrr^Луши'.икгьіаі^оу.иа](http://birr.luh.ua)